

РЕШЕНИЕ

№ 817

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5425** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 17802/25.05.21г на [фирма]-С. с представляващ д-р Ст. М. и с проц.представител И.С. против Заповед № РД-15-535/11.05.21г на Директор на СЗОК, с която на осн. чл. 59 ал.11 т.1 б.“а“ от ЗЗО е наложена санкция „частично прекратяване на договора с НЗОК“.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и се претендират разноски по списък . В съд.заседание жалбоподателят се представлява от адв. С. и адв.М., които поддържат жалбата и сочат още, че: ответникът се е произнесъл при неправилно установена факт.обстановка-всъщност прегледите по процесните 3 бр. амб.листи са реално извършени; съгл. практиката на ВАС- санкция „частично прекратяване на договор“ по отношение на практики, в които работи само един лекар/което не е спорно/, е равнозначна всъщност на санкция „пълно прекратяване на договора“-която се налага при повторно нарушение/такова не е налице/, а тази практика има хиляди пациенти, които ще останат без личен лекар- и то по време на ковид-пандемията; пациентката по принцип отказва да подписва амб.листи за посещенията си при д-р М., поради което от един момент нататък такива вече не са се разпечатвали и не са ѝ предлагани за подпис, в практиката не се съхраняват процесните 3 бр. амб.листи -с подписа поне на д-р М.;наложената санкция се явява непропорционална, наложена при липсата на фактическо и правно основание и респ. мат.незаконосъобразна.В писмени бележки се добавя, че е нарушен чл.35 от АПК и не са изяснени относимите факти и обстоятелства; неподписването от

пациента на амб.лист не води до автоматичен извод, че преглед не е бил осъществен; Заповедта е немотивирана, като ответникът като носител на доказ.тежест не е доказал фактическите си установявания/че прегледите не са извършени;/ показанията на двамата свидетели си противоречат и не допринасят за установяване на безспорна факт.обстановка; отново се цитира съд.практика.

Ответникът Директор на СЗОК се представлява в съд.заседание от от юрк.Г., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ; потвърждава, че в амбулаторията работи само д-р М.; на амбулаторията не са наложени други санкции /с други заповеди/-по повод установените при проверката други нарушения/че изобщо не се съхранява мед.досие на това З. и че се заплащат от пациенти дейности, заплащани от НЗОК;/ оспорва като прекомерен адв.хонорар на жалбоподателя; наложена е санкция, която е предвидена нормативно като възможна за този вид нарушение. В писмени бележки добавя, че:свид.показания доказват, че в практиката не се съхранява мед.досие на това З., респ. изобщо липсват в практиката практиката 3те процесни амб.листа , още по-малко- с подписи на лекаря и на това З.; жалбоподателят, въпреки указанията на Съда, не представя по делото 3те проц.амб.листи-разпечатани от неговата система, тъй като изобщо ги няма в нея; представените с адм.преписка 3 бр. амб.листа са разпечатани от системата на НЗОК-там са по повод ел.отчет на практиката, като не са налични на никое друго място/нито на електронен, нито на хартиен носител;/ безспорно е установено, че практиката е отчела неизвършена дейност/тя се доказва с амб.листи, а такива липсват;/ жалбоподателят следва да докаже положителните факти-че е извършил прегледите/но той не представя амб.листи-разпечатани от системата на практиката и с подпис на лекаря;/ не са допуснати проц.нарушения в адм.производство по издаване на заповедта; частичното прекратяване на договора-по отношение на самия д-р М., е нормативно възможна санкция, като практиката може да продължи да съществува и да има договор с НЗОК/но с друг нает лекар;/ факт.обстановка е безспорно установена, като Заповедта е мотивирана, а наложената санкция е именно предвидената нормативно; Съдът дължи проверка на Заповедта за законосъобразност, но не и за целесъобразност, като следва да вземе предвид диспозитива- че договорът се прекратява спрямо д-р М., а не спрямо цялата практика. Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на ЗЗО и АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

[фирма]-С. с представляващ д-р Ст. М. има подписан с НЗОК Договор № 221932/14.02.20г.

З. Р. В. е пациент на д-р М., като в нейна писмена декларация от 17.11.20г, представена по адм.преписка/допустимо доказателства в адм. производство, съгл. АПК/- в периода 2018-2020г не са ѝ извършвани год.проф.прегледи от личния ѝ лекар д-р М..Тази декларация е приложена към нейна жалба от 10.11.20г - до НЗОК, Председателя на БЛС/чийто член е д-р М./ и до Министъра на здравеопазването, в която сочи множество нарушения от негова страна.

След препращане на жалбата от другите институции- до НЗОК, проверка по нея е извършена съгл. Заповед № РД-18-74/18.01.21г на Директора на СЗОК/с нея се разпорежда извършването на проверка на амбулаторията в периода 18-25.01.21г/, връчена е на д-р М. на 19.01.21г/ той и мед.сестра депозират по нея становища от

същата дата-л.40-41/.

За резултатите от проверката е съставен Протокол № РД-18-74/26.01.21г, връчен на същата дата/изписано „ с възражение“ до подписа на д-р М./ . Видно от протокола, констатирани са множество нарушения при работата в практиката, като само за едно от тях е издадена проц.Заповед /изрично указано от Съда на страните/. Нарушението е такова по чл. 412 ал.1 и 2 от Н. за МД 2020-2022г, а именно- отчитане на неизвършена мед.дейност/по 3 бр. амб.листи за год.проф.прегледи на З. В.- с № 3855/30.08.18г, № 4306/30.09.19г и № 1051/04.03.20г-разпечатани от И. на НЗОК/.

Жалбоподателят е депозирал срещу Протокола -Възражение от 01.02.20г, Арбитражната комисия по мед.дейности взема по него Решение №1/09.02.21г по Протокол № 3/09.02.21г/отхвърля го като неоснователно/, то е изпратено на Директора на СЗОК на 26.02.21г и на д-р М. на 16.03.21г. Изготвена е на 08.04.21г Докладна записка до Директора на СЗОК- от Началник отдел „ДКИМДПА“ , въз основа на нея е издадена и обж. Заповед № РД-15-535/11.05.21г на Директор на СЗОК/ с която на осн. чл. 59 ал.11 т.1 б.“а“ от ЗЗО е наложена санкция „частично прекратяване на Договор № 221932/14.02.20г. с НЗОК“, за нарушение на чл. 412 ал.1 и 2 от Н. за МД 2020-2022г, само относно д-р Ст.М./ .

Съдът е разпитал свид.Г./мед.сестра на д-р М. -от 11.05.02г до датата на устните състезания/, която сочи, че: познава пациентката Р.В., която е идвала в кабинета на д-р М. за проф.прегледи,направления,болнични,когато е била болна от ковид през 2020г и др; не може да потвърди, дали на трите дати, посочени в трите процесни амб.листа/от 2018г,2019г и 2020г/ В. е идвала за год.проф.прегледи, респ. дали същите са проведени; при обаждания на пациентката по телефон в кабинета/за да провери дали работи/- била е уведомявана устно, че трябва да се яви на проф.годишен преглед; пациентката е особена, не желае да заплаща за дейности,които не се поемат от НЗОК-напр. медицинско за шофьор; получавала е направления от д-р М., но после твърди, че не е; по принцип са й извършвани годишни проф.прегледи, но за трите процесни прегледа - не може да потвърди; когато е била преглеждана- разпечатват й се амб.листи, но тя отказва да ги подпише-до момента няма нито един подписан амб.лист в тази практика, а е пациент от 20 години; щом за 20 години не е сменила личния си лекар, значи е била доволна от д-р М.; по принцип има мед.досиета на хартиен носител на пациентите; неподписаните от нея разпечатани амб.листи се изхвърлят и не се съхраняват, от един момент нататък изобщо са спрели да й разпечатват и предлагат за подпис амб.лист; когато е била болна от ковид през 2020г, пациентката е звъняла на мед.сестра и на д-р М., обгрижвали са я много, докторът няма право да изгони клиент, дори такъв, който не подписва амб. си листи и отрича извършените му прегледи.

Съдът при кредитирането на тези показания следва да вземе от една страна предвид факта, че жалбоподателят и понастоящем е работодател на свидетеля, респ. показанията на неговата мед.сестра са на лице в пряка служебна подчиненост. От друга страна обаче- и от тези показания става ясно, че мед.сестра не може да потвърди , че прегледите по трите процесни амб.листа са реално проведени/и то точно на посочените три дати/, но потвърждава, че не съществува амб.лист, подписан от това З. до момента в тази амбулатория-за 20 годишен период.

Съдът е разпитал и свид. В./пациентката, по сигнал на която е извършена проверката на амбулаторията, респ. наложена проц.санкция, и на която следва да са били извършени процесните три прегледа - по трите амб.листа/. Тя сочи, че: откакто д-р М.

е станал личен лекар, е такъв на нея, майка ѝ и дядо ѝ; пациентката почти не го е посещавала за всички тези години-около 20, като преди 2015г го е виждала 1-2 пъти; в годините 2018-2020г е ходила при него за шофьорско медицинско и за болнични листи-за нея и за майка ѝ, не е искала да ѝ се издава направление за лекар-специалист, не е звъняла по телефон в кабинета и не са я подсещали по телефон от практиката, че трябва да си направи проф.год.преглед; пациентката и съпругът ѝ имат мед.проблеми, но за тях и за проф.прегледи ходят само на частни прегледи в частни клиники и не е преглеждана от д-р М. в периода 2018-2020г; на трите дати от трите проц.амб.листи не е преглеждана от него и не ѝ е правен год.проф.преглед, при него няма дори рецептурна книжка; познава мед.сестра- тя стои в кабинета вместо д-р М. и ѝ е направила шофьорското медицинско и ѝ връчва болничните листи/нейни и на майка ѝ/; никога не ѝ е предоставян за подпис амб.лист, респ. тя никога не е отказвала да подпише такъв; пациентката е ходила за последно в кабинета през 2018г-за получаване на болничен лист, връчен ѝ е бил от мед.сестра, д-р М. не е бил там; разболяла се е от ковид 28.10.20г, като майка ѝ е звъняла няколко пъти в кабинета; подала е жалба срещу доктора именно по повод заболяването си от ковид/тогава узнала с изумление от НЗОК, че според данните там-той ѝ е правил изследвания и прегледи, което не било вярно/, като след жалбата-през м.12.20г е сменила личния си лекар/не го е направила по-рано, тъй като и без това ползвала само частни клиники, не ѝ се занимавало със смяна на личен лекар, който и без това не използва/.

Съдът намира от правна страна:

Заповедта е издадена от компетентен орган-Директор на СЗОК, в рамките на мат. и терит. му компетентност/чл. 59 ал.11 от ЗЗО/. Заповедта е в зад.писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания, т.е. мотивирана е/възражението на жалбоподателя за липса на мотиви е неоснователно/.При постановяването ѝ не са допуснати съществени проц.нарушения, вкл. не са останали неизяснени факти и обстоятелства/няма нарушения по чл.26,35 и 36 от АПК/, като правото на защита на лицето не е нарушено, възражението му е разгледано, а релевантните факти са установени.

Съдът намира Заповедта и за мат.законосъобразна, тъй като и Съдът установява, че отчетените мед.дейности- по трите проц.АЛ, не са извършени реално. Правилна е правната квалификация, наложена е санкция-частично прекратяване на договор, която е нормативно предвидена.

Съдът намира при съпоставка на показанията на двамата свидетели, че те съвпадат именно по релевантните въпроси – не съществуват подписани от пациентката 3те бр. процесни амб.листи; 3те проц.амб.листа въобще не съществуват при жалбоподателя-като въведени в ел.система на самата амбулатория/за да бъдат изпечатани и представени по делото-както е разпоредил Съдът/ или като налични в амбулаторията на хартиен носител-в мед.досие на това З. /за да бъдат представени по делото, и то поне с подписа на д-р М., както е разпореди Съдът/; няма гласни доказателства, които да потвърждават извършването на трите прегледа- на посочените в трите амб.листи конкретни дати; няма гласни доказателства, които да потвърждават извършването на три годишни проф. прегледа на това З.- именно в периода 2018-2020г/3 бр/. Именно в тези съвпадащи части Съдът кредитира показанията на свид.Г./като непротиворечащи на останалите доказателства по делото/.

Съдът е давал указания по доказателствата на страните-със съдебни актове на л.1,л.76,л.95гръб,л.96, л.97, л.98 и л.98 гръб.Въпреки тях, жалбоподателят изрично

заявява, че не разполага и няма да представи трите амб.листа-разпечатани от неговата ел.система или на хартиен носител/с подписа поне на д-р М./. Видно от всички доказателства по делото/гласни, писмени и изявления на жалбоподателя пред Съда/, Съдът приема за установено, че: въобще не съществуват и не са съществували при жалбоподателя 3те проц.амб.листа - като въведени в ел.система на самата амбулатория/за да бъдат изпечатани/ или като налични в амбулаторията на хартиен носител/поне с подписа на д-р М./; на трите конкретни дати, посочени в трите АЛ- не са провеждани прегледи на З. В. от д-р М.; отчетената мед.дейност от д-р М. по трите проц.АЛ- не е извършена реално/няма надлежни доказателства за обратното/. Тук следва да се посочи изрично, че извършената мед.дейност-преглед/в случая/, следва да се доказва чрез официален писмен документ - амб.лист, съставен от дл.лице. следователно за да е доказано реалното извършване на дейността, следва трите АЛ да са налични, да са подписани от дл.лице/д-р М./ и от пациента/З. В./, да имат дата и номер/изведен автоматично от И. на самата амбулатория/, в одобрения образец. В случая трите проц.АЛ изобщо липсват в И. на самата амбулатория, респ. липсват като офиц.писмени документи, респ. не са и подписани от дл. лице. При липса на надлежните писмени доказателства/само с АЛ се доказва извършен преглед, а не със свид.показания/- Съдът приема, че мед.дейност по трите АЛ не е реално извършена. Съдът изрично е указал на страните, че констатираните с протокола други нарушения в практиката/не се съхранява мед.досие на това З., има нередности при воденето и съхраняването на мед.документация, евентуално нередности като заплащане от пациентите на дейности, които се заплащат и от НЗОК/- не са предмет на обж. Заповед/тя е само за трите АЛ/, поради което не са част от факт.установявания - на Съда и на ответника- в обж. Заповед. Ответникът потвърждава пред Съда, че за останалите нарушения, описани като констатирани в Протокола, не са издадени други заповеди, респ. не са наложени други наказания/санкции на д-р М. по повод тази именно проверка/жалба.

Съдът следва обаче при произнасянето си да съобрази практиката на ВАС по аналогични случаи- според ВАС частично прекратяване на договор на амбулатория, в която работи само един доктор/този, по отношение на когото е частичното прекратяване/, всъщност се приравнява по правните си последици на пълно прекратяване на договора - на цялата амбулатория с НЗОК.Поради което, според ВАС, правните последици от такава заповед се явяват непропорционални на нарушението, респ. Заповед с такава санкция в такива случаи/какъвто е безспорно и настоящия/- се явява постановена в противоречие с целта на закона и в нарушение на обия принцип на АПК за пропорционалност.По тези съображения и наст.докладчик следва да приеме, че при пълна доказаност на извършеното нарушение, наложената санкция нарушава принципа за пропорционалност по АПК/явява се явно несъразмерна на нарушението/, като Заповедта и правните й последици противоречат на целта на закона.

Само на това основание Заповедта следва да се отмени като незаконосъобразна.

Искането на жалбоподателя за разноси при този изход на спора е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК, като следва да му се присъдят 50лв дър.такса и адв.хонорар- за един адвокат, в мин.размер по чл.8 ал.3 от Наредба № 1/04г- 500лв/тъй като Съдът приема за основателно възражението на ответника за прекомерност на претендирания хонорар от 2000лв/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-15-535/11.05.21г на Директор на СЗОК, по жалба вх.№ 17802/25.05.21г на [фирма]-С. с представляващ д-р Ст. М..

ОСЪЖДА Столична Здравноосигурителна каса да заплати на [фирма]-С. с представляващ д-р Ст. М. сумата от 550лв/петстотин и петдесет лева/, представляваща разноси по делото в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС с касационна жалба в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: